

Az Anjouk birodalma

ÁRPÁDSÁVOS LILIOMOK

Javasolt feldolgozási idő: 15 perc

Írj újsághírt Nagy Lajos nápolyi hadjáratának fontos epizódjáról, Aversa ostromáról és a király megsebesüléséről! Készíts a cikk részeként riportot az egyik szereplővel (a király, Lackfi István vajda, Lackfi Endre)!

Aversa ostroma

Amikor a király Aversa városát ostromolta, történt, hogy Szent Anna napján megközelítette a város falát, s arra a helyre ért, ahová a galádul megfojtott Endre királyt kivetették. A falon állt egy polgár, megismerte a királyt, rögtön rányilazott, s a bal lábán súlyosan megsebezte. Szállására ment a király, lábában a nyíl vasával. Álmatlanul töltötte az egész éjszakát. Reggel azután eljött Wolfharddal Lackfi István, és a tizenkettedik rántásra is csak alig tudták kivonni a vasat. Hosszas lenne elbeszélni, nagy fájdalomában hogyan jajgatott és kiáltozott a király. Mikor a vas kihúzásától legjobban szenvedett, jajgatva kérte Lackfi István vajdát:

– Kímélj engem – mondotta, mert minden rándítás a húsát marcangolta. Ahhoz, aki fejét átölelve tartotta, így szólt a király:

– Az isten tudja, hogy lelkem teljességgel a ferences testvéreké. Ezért ha látod, hogy meghaltam, vedd fejemet és szívemet, s vidd el anyámnak. És ha majd ő keservesen megsiratott, temess el Esztergomban, Béla király sírja mellé, a ferences testvéreknek a Boldogságos Szűzről elnevezett templomába. Most és mindenkorra az a kívánságom, hogy ott temessenek el.

Nyilvánvaló bizonyossága ennek abból is látható, hogy miután épségben visszatért Magyarországra, az Úr ezerháromszázötvenkettedik évében Esztergomban, Péter fia Tamás mester házában, Jakab fia Miklós alkamarás jelenlétében átadta neki négyszáznégyszáz forintból készült aranyláncát, hogy az említett klostrombeli fráterek fogadják szívesen őt, ha majd ott eltemetik.

Miután kivonták a vasat, István a királyt lóra ültette, a város körül vezette, s a zsoldosoknak kikiáltókkal meghagyatta, hogy kiáltsák:

– Íme, Magyarország, Jeruzsálem és Szicília királya!

Ennek hallatára a magyarok ujjongtak, ellenségeik azonban jajveszékelték. Szent István első vértanú testének megtalálása napján tehát a város kapitánya, Pignataro Jakab úr átadta a várost a király kezébe. A király bevonult oda, a várba ment, s ott maradt a Boldogságos Szűz születése napjáig. A következő napon Rómába indult, összehívta minden főurait és lovagjait, s megkérdezte tőlük, ki akar közülök a király képében Apuliában maradni. Egy sem akart, mind szabadkozott. Ennek láttára Lackfi Endre a király elé térdelt és így szólt:

– Uram, királyom, saját jóvoltodért, atyám és bátyáim szolgálatára való tekintetből kérlek: hagyj engem ezen a földön.

Szívesen fogadta ezt a király, s otthagya őt, mint bárányt a farkasok között, és vele Tót Lőrinc fiát, Bertalant.

A király megsebesülése

Mikor pedig a király seregével Aversa városát kezdte ostromolni, s maga is részt vett az ostromban, egy hajítógép nyila életveszélyesen megsebesítette a lábán. Csak az isteni segítségben és az orvosok gondoskodásában bízva menekült meg a haláltól. Jó három hónapig eltartott az ostrom. Tarantói Lajosnak mintegy háromszáz fegyveres német zsoldosa hirtelen és váratlanul naponta kiment a városból, támadást intéztek, ütközetbe bocsátkoztak a király német és magyar hadinépével. Miután pedig mindkét részen sokan megsebesültek, ismét visszafutottak a városba. Az ostrom tartama alatt a városban elfogyott az eleség, s az éhínség miatt sokat kiűztek onnan; ezeket a királyi sereg elfogta. Miután ezért a katonák nem tudták tovább tartani a várost, feladták az erős várral együtt. Pignataro Jakab volt benne a kapitány és a várnagy; egyezség szerint személyüket és poggyászukat bántódás nem érte. A király úr a várba, serege a városba vonult be. Itt a vele lévő báróknak, lovagoknak és nemeseknek sok magyarországi birtokot adományozott, és nagyobbította jószágait. A megadományozottak vitézi tettei és szolgálatai az adománylevelekben mondatnak el. Miután a király egy ideig a várban lábadozott, visszanyerte egészségét. Helytartóul főkapitánnyá kinevezte Lackfi Endre vajdát, ezt a vakmerő és vitéz férfiút. Salerno város kapitányává Druget Miklóst, Vilmos nádor öccsét, Aversa város kapitányává Fra Moriale vránai perjelt, a jeruzsálemi Szent János-rend lovagját, aki később hűtlen lett, mert a várost és a várat átadta Johanna királynőnek. – Ezután a király lelkét a

